

LEJONET LEO
SAVANNENS SURASTE DJUR

Copyright 2013
Jonny Carlsson

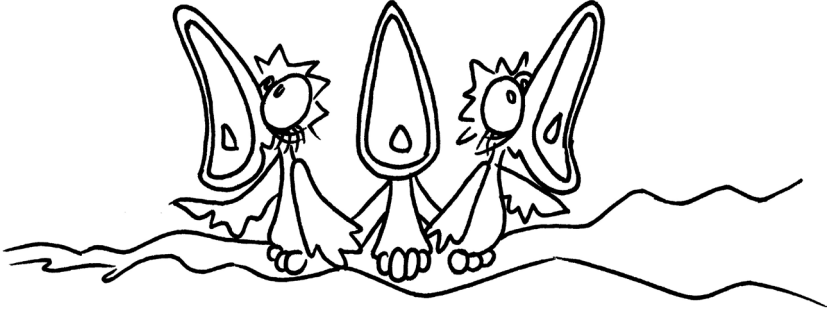
Hitta fler sagor på:
www.smasagor.se

Det bodde en gång på Afrikas savann ett lejon som var så grinigt,
att det nästan var lite pinigt.

Han surade från morgon och till kväll,
Fast egentligen var han rätt så snäll

Det är inte lätt att vara slättens suraste djur,
Vårt lejon övade dag och natt, i ur och skur.

Varje morgon väcktes han i arla morgonstund
av fåglarna Stare som sjöng så högt att ingen fick en blund.

Leo blev arg, grinig och rätt så sur
fast fåglarnas sång gick i dur.

Hans humör gjorde alla andra djuren rätt så skraja,
Och det kan man ju faktiskt haja.

Hans ilska och min så sur,
gör att det fanns rätt så många rädda djur,

Som den gången när Herr sköldpadda nästan blev ett
mellanmål,
Bara för att Leo inte tål

Sköldpaddas tröga steg och stil,
I bussköns långa, sega fil

Det går minuter, timmar, år och dar,
Innan sköldpaddan bussbiljetten tar.

Det gör Leo tokig, galen och nästan lite knäpp.
Och han har svårt att inte hänga läpp.

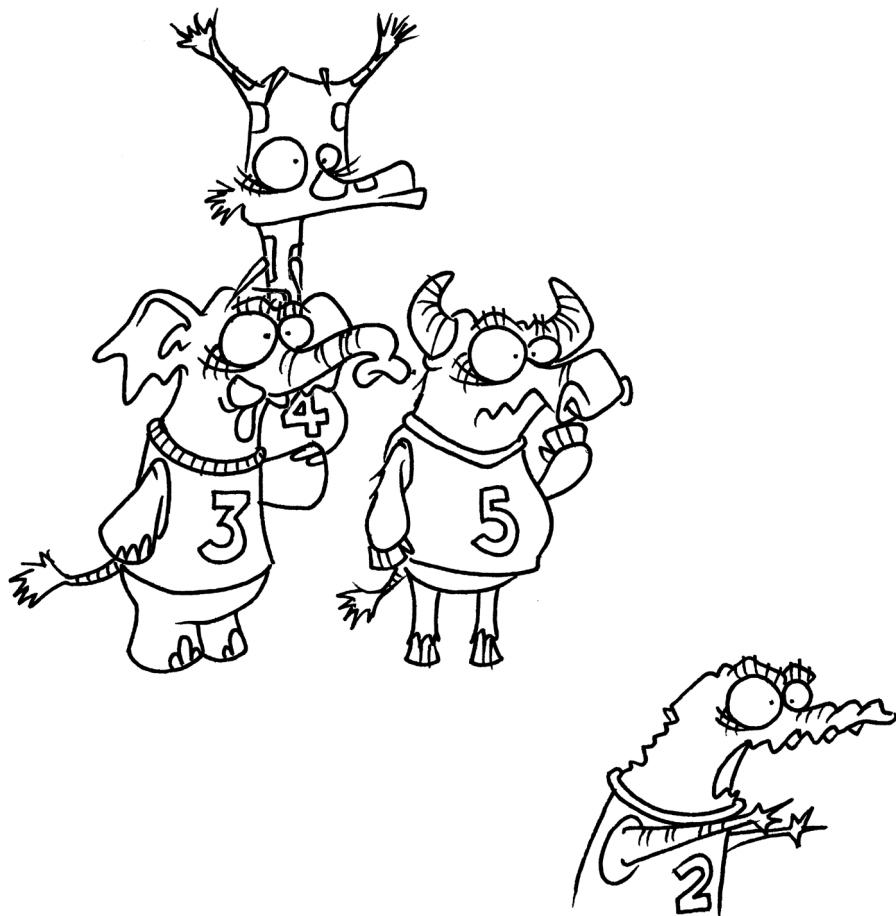

När man är arg, sur och rätt så trött
Ögonen går i kors och man ser rött

Är det lätt att göra sånt man ångrar fort,
Sånt som gör att man känner sig som en lort.

Det hände Leo rätt så ofta,
Som den gången han låg och soffa,

Och savannens ungar spela boll,
en massa virrpannor utan koll,

De sparkade bollen över Leos svans,
Och han gav dem ingen andra chans.

Snabbt han knyckte till med sina vassa tänder,
Och vet du vad som händer?

Bollen sprack med ett tjut
Och ungarnas match var plötsligt slut.

Ja, Leo var savannens stora plåga,
Att säga det till honom var det ingen som våga

Så en dag föll det sig som så
Att en hare med långa öron två

Dök upp bland stäppens gräs och snår
Kliade sig virrigt i sitt hår

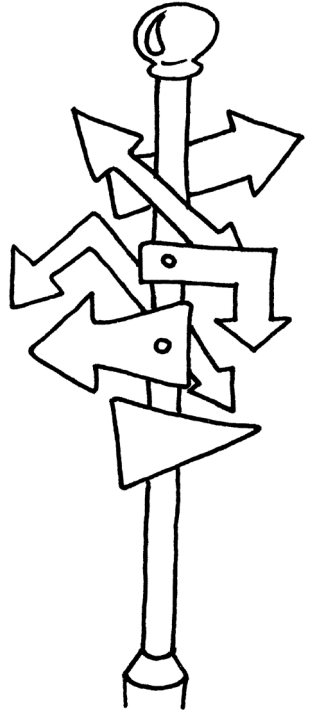
Haren Henry var en van turist,
Åkte världen runt, gång på gång, javisst

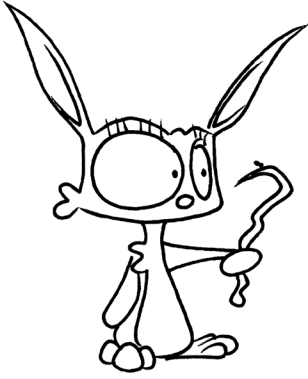
Men nu så visste han inte var han var
Vad som var fram, bak eller hur långt det var
kvar...

till tåget och hans nästa resa,
vilken otur och riktig nesa.

Henry var aldrig särskilt orolig,
Det här äventyret skulle säkert bli riktigt
roligt

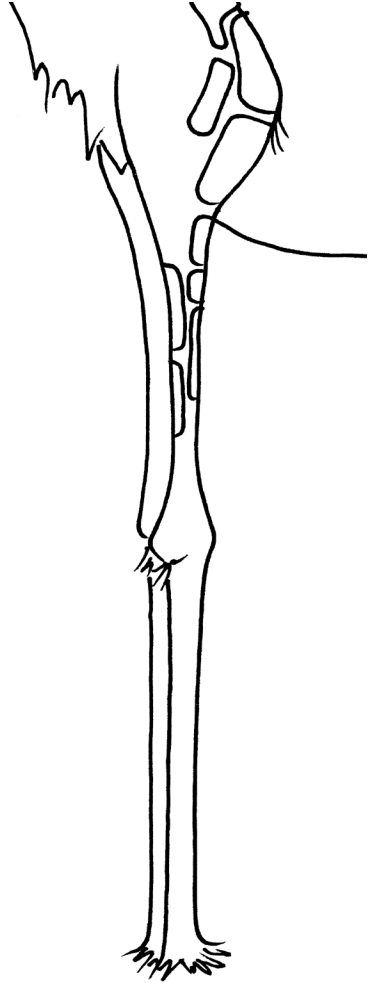
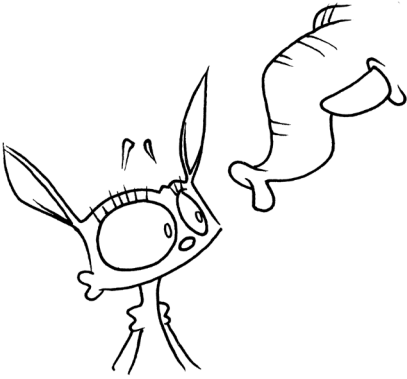
Frågar man inget får man inget veta,
Och hur ska man då kunna leta?

Henry var inte rädd för något djur,
Och det var nog en väldig tur

Han frågade, giraffen, elefanten och till
och med herr myra,
Men ingen visste vart han skulle styra,

Sina steg för att tåget finna,
och med sin avgång hinna.

Till slut han stötte på vår sura sprätt, (ni vet vår vän Leo)
Som vilade på savannens stäpp.

Att se ett lejon bland gula strån och kvistar är inte lätt,
Henry snubblade över Leos man på ett sådant sätt,

Att Leo vaknade med ett väldigt vrål,
För harar i manen Leo inte tål.

Leo kunde inte sina ögon tro,
Henry stod där i lugn och ro.

Fantastiskt, utbrast Henry, vilket vrål och ryt,
Och det är inget skryt.

Det bästa jag hört från Peking till Paris
I en tävling skulle du få första pris.

Beröm var inget som Leo någonsin fått
Det gjorde honom varm i kroppen och han mådde rätt så gott.

Det gjorde honom glad,
Och vet du vad?

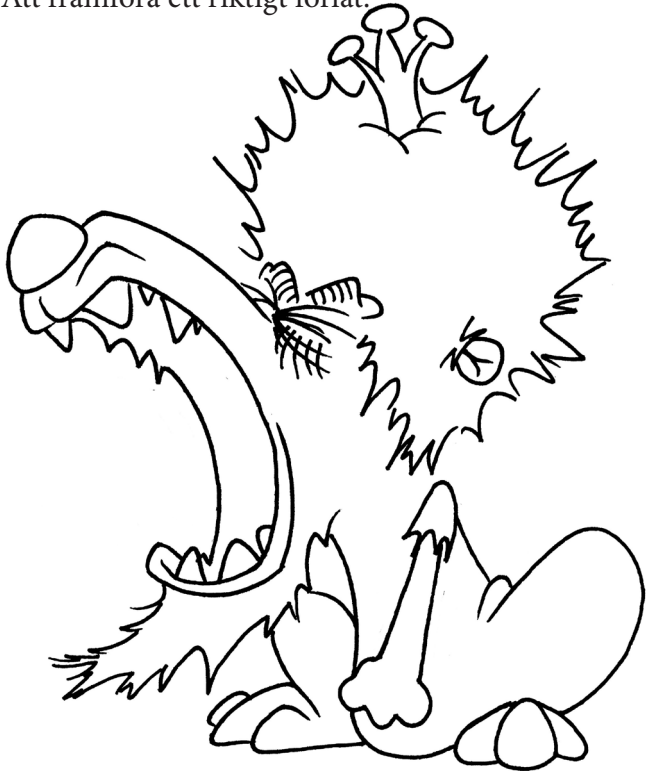
Ett snällt ord kan förändra även den argaste gubbe,
Och det hände Leo, vår gormande snubbe.

Han ville inte längre vara elak eller sur,
Han ville vara snäll och väldigt kul.

Leo fick en bra idé,
Jag måste nog alla be,

Om ursäkt och säga förlåt,
Sån tur att jag ingen åt.

För då hade det blivit svårt,
Att framföra ett riktigt förlåt.

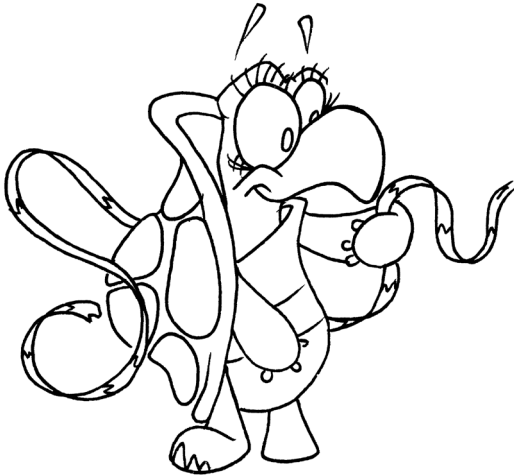

Han började med herr sköldpadda,
För det var lätt att ladda,

Sköldis busskort med många turer,
Och säga förlåt utan procedurer.

Ungarna var näst på tur,
Leo lade sig slugt på lur.

Han gav dem bollar stora som små, ja flera i taget
Och Leo han fick en plats i laget....

Nu är ingen längre rädd för vår stora best,
Sedan Leo bjudit alla på en riktig fest.

Tänk vad ett vänligt ord kan göra,
Det kan vara det enda ett surt lejon behöver höra.

